

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อสร้างแผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบบูรณาการ สำหรับนักเรียนปฐมวัยที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ด้านทักษะการใช้ภาษาไทยของนักเรียนกลุ่มทดลองที่จัดการเรียนรู้แบบบูรณาการกับกลุ่มควบคุมที่จัดการเรียนรู้แบบปกติ และ 3) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ด้านทักษะการใช้ภาษาไทยของนักเรียนกลุ่มทดลองก่อนใช้และหลังการใช้แผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบบูรณาการ

ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลตามลำดับขั้นตอนจนเสร็จสิ้น แล้วนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์โดยใช้สัญลักษณ์ในการวิเคราะห์ข้อมูล และดำเนินการวิเคราะห์ตามลำดับ ดังนี้

1. การวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของแผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบบูรณาการ สำหรับนักเรียนปฐมวัยที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 โดยนำไปทดลองกับนักเรียนกลุ่มเล็กและนักเรียนกลุ่มตัวอย่างตามลำดับ
2. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ด้านทักษะการใช้ภาษาไทยของนักเรียนกลุ่มทดลองที่จัดการเรียนรู้แบบบูรณาการกับกลุ่มควบคุมที่จัดการเรียนรู้แบบปกติ
3. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ด้านทักษะการใช้ภาษาไทยของนักเรียนกลุ่มทดลองก่อนใช้และหลังการใช้แผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบบูรณาการ

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในการศึกษาครั้งนี้ กำหนดสัญลักษณ์เพื่อใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

\bar{X}	แทน	ค่าเฉลี่ยของคะแนน
n	แทน	จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง
S.D.	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนน
$\sum D$	แทน	ผลรวมของความแตกต่างของคะแนนแต่ละคู่
t-test	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมุติฐาน
**	แทน	ความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01
*	แทน	ความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. การสร้างแผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบบูรณาการ สำหรับนักเรียนปฐมวัยที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง

แผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบบูรณาการที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยบูรณาการระหว่างภาษามลายู ซึ่งเป็นภาษาแม่หรือภาษาที่หนึ่งของนักเรียนกับภาษาไทยซึ่งเป็นภาษาที่สองที่นักเรียนเพิ่งได้เรียนรู้ในภายหลัง จำนวน 2 หน่วยการเรียนรู้ คือ หน่วยที่ 1 ผลไม้จันทน์ และหน่วยที่ 2 ผักที่หนูชอบ ซึ่งเน้นการเรียนรู้ชื่อผลไม้และผักที่มีอยู่ในท้องถิ่นเป็นการเชื่อมโยงประสบการณ์เดิมของผู้เรียนที่มีอยู่เข้ากับประสบการณ์ใหม่ที่ครูเพิ่มเติมให้ โดยผู้วิจัยได้ใช้ภาพและของจริงเป็นสื่อการเรียนการสอน ทำให้นักเรียนที่ได้รับการทดลองใช้แผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ในครั้งนี้ มีความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาที่เรียนรู้ได้ดียิ่งขึ้น สามารถทำแบบฝึกหัดท้ายแผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ได้อย่างถูกต้องและรวดเร็วและนักเรียนมีความมั่นใจในการสนทนาและตอบคำถามกับครูมากขึ้น ดังปรากฏจากการทำแบบฝึกหัดของนักเรียนที่ปฏิบัติจริงจาก 10 แผนการเรียนรู้ สามารถทำได้ถูกต้องเฉลี่ยเท่ากับ 93.56 ดังแสดงผลรายละเอียดในตารางที่ 2

ตารางที่ 2 แสดงผลการหาประสิทธิภาพของแผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้
ในการทดลองกับนักเรียนกลุ่มทดลอง จำนวน 25 คน จากผลการประเมินแต่ละ
แผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้

คนที่	คะแนนสอบ ก่อนเรียน (30)	1 (10)	2 (10)	3 (10)	4 (10)	5 (10)	6 (10)	7 (10)	8 (10)	9 (10)	10 (10)	รวม (100)	คะแนนสอบ หลังเรียน (30)
1	27	10	10	10	10	10	9	10	10	10	10	99	30
2	23	10	10	10	10	9	9	10	10	10	10	98	30
3	17	9	9	10	10	4	9	10	10	10	10	91	29
4	27	10	10	9	10	10	9	9	10	10	10	97	30
5	27	10	10	10	9	10	9	10	10	10	10	98	30
6	25	6	10	10	10	10	9	10	10	10	10	95	30
7	23	10	10	9	10	4	9	10	10	10	10	92	30
8	24	10	10	9	10	10	9	10	10	10	9	97	29
9	24	10	10	10	10	10	9	9	10	9	9	96	29
10	25	10	10	10	10	10	8	10	10	9	9	96	30
11	25	10	10	10	10	10	9	10	10	10	10	99	30
12	23	7	10	9	10	5	9	10	10	10	9	89	29
13	25	5	10	9	10	4	9	10	10	9	10	86	30
14	23	10	9	7	10	5	8	9	9	9	9	85	28
15	25	8	9	10	10	7	9	10	10	10	5	88	29
16	25	8	10	10	10	8	9	10	10	10	10	95	29
17	25	10	9	10	10	9	9	9	9	10	9	94	30
18	26	10	10	10	10	10	9	10	10	10	10	99	30
19	24	10	9	9	10	9	8	10	9	9	9	92	27
20	25	10	10	10	10	8	9	10	9	9	9	94	30
21	25	10	10	10	10	10	9	10	10	10	9	92	30
22	24	5	10	9	10	4	8	10	10	10	8	84	28
23	26	10	10	10	10	10	9	10	10	10	9	98	28
24	26	10	10	10	10	10	9	10	10	10	10	99	30
25	21	10	10	10	10	2	9	10	10	10	5	86	30
ผลรวม	610											ผลรวม	ผลรวม
ค่าเฉลี่ย	24.40											ค่าเฉลี่ย	ค่าเฉลี่ย
ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	2.10											ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน
												4.83	0.86

จากตารางที่ 2 แสดงว่าในขั้นการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลอง นักเรียนสามารถทำแบบฝึกหัดได้ถูกต้องเฉลี่ยร้อยละ 93.56 และทำแบบทดสอบหลังเรียนได้ถูกต้องเฉลี่ยร้อยละ 98 แสดงว่าแผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบบูรณาการ สำหรับนักเรียนปฐมวัยที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง มีประสิทธิภาพ 93.56/98 หมายความว่าประสิทธิภาพของแผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบบูรณาการ สำหรับนักเรียนปฐมวัยที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง สูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน หากพิจารณาจากค่าประสิทธิภาพของแผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ตัวแรกจะสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน แสดงให้เห็นว่าในระหว่างการเรียนและการทำแบบฝึกหัดนั้น นักเรียนมีโอกาสปรึกษาหารือ ซักถามเพื่อนหรือครูเมื่อมีข้อสงสัยหรือไม่เข้าใจในขณะที่เรียน นอกจากนี้บรรยากาศในการเรียนการสอนเอื้อต่อการเรียนรู้ของนักเรียน ครูเป็นผู้คอยชี้แนะช่วยเหลือเมื่อนักเรียนมีปัญหา ทำให้นักเรียนไม่รู้สึกรำคาญจึงทำให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดได้ดี ส่วนค่าประสิทธิภาพตัวหลังสูงกว่าเกณฑ์ในลักษณะเดียวกัน ซึ่งแสดงให้เห็นว่านักเรียนได้เตรียมพร้อมในด้านความรู้เป็นอย่างดี นักเรียนมีความตั้งใจในการเรียนรู้เพราะได้เรียนรู้จากภาษาที่นักเรียนคุ้นเคยและใช้อยู่เป็นประจำ ทำให้นักเรียนมีความรู้และความเข้าใจในเนื้อหาสาระมากขึ้น จึงเป็นสาเหตุให้ค่าประสิทธิภาพตัวหลัง ซึ่งเป็นค่าเฉลี่ยของผลลัพธ์สูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานเช่นเดียวกัน การประเมินประสิทธิภาพความก้าวหน้าระหว่างเรียนจากคะแนนการทำแบบฝึกหัดของแผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ของนักเรียนกลุ่มทดลองตามเกณฑ์ประสิทธิภาพ 80 ตัวแรก แสดงถึงความก้าวหน้าระหว่างเรียนปรากฏดังตารางที่ 3 และประสิทธิภาพ 80 ตัวหลัง แสดงค่าผลลัพธ์หลังเรียนปรากฏดังตารางที่ 4

ตารางที่ 3 แสดงผลการหาประสิทธิภาพความก้าวหน้าระหว่างเรียน (80 ตัวแรก) จากคะแนนการทำแบบฝึกหัดของแผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ จำนวน 10 แผนการเรียนรู้

จำนวนนักเรียน	คะแนนรวม (2,500)	คะแนนเฉลี่ย จากคะแนนแบบฝึกหัด (100)	ค่าเฉลี่ย คิดเป็นร้อยละ
25	2,339	93.56	93.56

จากตารางที่ 3 แสดงว่าประสิทธิภาพของแผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบบูรณาการ สำหรับนักเรียนปฐมวัยที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง ของนักเรียนกลุ่มทดลองได้ประสิทธิภาพความก้าวหน้าระหว่างเรียนมีคะแนนร้อยละเท่ากับ 93.56 เมื่อนำมาเปรียบเทียบกับเกณฑ์ประสิทธิภาพ 80 ตัวแรก จะเห็นได้ว่าผู้เรียนสามารถทำแบบฝึกหัดได้สูงกว่าเกณฑ์ประสิทธิภาพที่ตั้งไว้

ตารางที่ 4 แสดงผลการหาประสิทธิภาพผลสัมฤทธิ์ของแผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ (80 ตัวหลัง)
จากคะแนนการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางด้านทักษะการใช้ภาษาไทย

จำนวนนักเรียน	คะแนนรวม (750)	คะแนนเฉลี่ย จากคะแนนเต็ม (30)	ค่าเฉลี่ย คิดเป็นร้อยละ
25	735	29.40	98

จากตารางที่ 4 แสดงว่าจำนวนนักเรียน 25 คน ทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางด้านทักษะการใช้ภาษาไทยหลังการทดลองเรียนจากแผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบบูรณาการ สำหรับนักเรียนปฐมวัยที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง ได้ประสิทธิภาพผลสัมฤทธิ์มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 98 เมื่อนำมาเปรียบเทียบกับเกณฑ์ประสิทธิภาพ 80 ตัวหลัง จะเห็นได้ว่านักเรียนสามารถทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางด้านทักษะการใช้ภาษาไทยของแผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบบูรณาการ สำหรับนักเรียนที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สองได้สูงกว่าเกณฑ์ประสิทธิภาพมาตรฐานผลสัมฤทธิ์ที่กำหนดไว้

จากตารางที่ 3 และตารางที่ 4 พิจารณาโดยสรุปได้ว่า คะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบฝึกหัดของแผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบบูรณาการระหว่างเรียน/คะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางด้านทักษะการใช้ภาษาไทยหลังการทดลองเรียนจากแผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบบูรณาการ สำหรับนักเรียนปฐมวัยที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สองมีค่าเป็น 93.56/98 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่ตั้งไว้ แสดงให้เห็นว่า แผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบบูรณาการ สำหรับนักเรียนปฐมวัยที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สองของนักเรียนกลุ่มทดลองที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพด้านกระบวนการและผลสัมฤทธิ์ สามารถนำไปพัฒนาการสอนภาษาไทยสำหรับนักเรียนปฐมวัยที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สองต่อไป

2. การทดสอบคะแนนก่อนการทดลอง

ตารางที่ 5 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาก่อนเรียนของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

กลุ่ม	จำนวน นักเรียน	(\bar{X}) ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	การทดสอบทีแบบ อิสระจากกัน	ระดับนัยสำคัญ ทางสถิติ
ทดลอง	25	24.40	2.10	1.99	.051
ควบคุม	25	25.56	2.00		

* นัยสำคัญที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 5 พบว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนทดสอบก่อนเรียนระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ดังนั้นแสดงว่าการใช้กลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนกลุ่มทดลอง และนักเรียนกลุ่มควบคุมคนละโรงเรียนกัน แต่ทั้ง 2 โรงเรียน มีสภาพแวดล้อมทางด้านกายภาพ ขนบธรรมเนียมประเพณี ศาสนาและวัฒนธรรมไม่แตกต่างกัน และเป็นโรงเรียนที่อยู่ในเขตพื้นที่เดียวกัน มีอาณาเขตบริเวณใกล้เคียงกันนั้น ไม่ส่งผลกระทบต่อ การวิจัยการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ สำหรับนักเรียนปฐมวัยที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง ทั้งนี้เนื่องจากผลวิเคราะห์ของคะแนนทดสอบก่อนเรียนของนักเรียนกลุ่มทดลอง และนักเรียนกลุ่มควบคุม แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

3. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาของนักเรียนกลุ่มทดลองที่จัดการเรียนรู้แบบบูรณาการกับกลุ่มควบคุมที่จัดการเรียนรู้แบบปกติ

ตารางที่ 6 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาหลังเรียน โดยการใช้แผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบบูรณาการของนักเรียนกลุ่มทดลองและนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ใช้แผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบปกติ

กลุ่ม	จำนวน นักเรียน	(\bar{X}) ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	การทดสอบทีแบบ อิสระจากกัน	ระดับนัยสำคัญ ทางสถิติ
ทดลอง	25	29.40	0.86	10.63**	0.00
ควบคุม	25	24.24	2.20		

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตารางที่ 6 พบว่า นักเรียนกลุ่มทดลองที่ใช้แผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบบูรณาการที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ด้านทักษะการใช้ภาษาไทยสูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 29.40 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.86 ดังนั้นแสดงว่าแผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบบูรณาการที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ เพราะสามารถนำไปใช้สอนเพิ่มพูนความรู้แก่นักเรียนได้จริง

4. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาของนักเรียนกลุ่มทดลองก่อนใช้และหลังการใช้แผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบบูรณาการ

ตารางที่ 7 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาก่อนและหลัง โดยใช้แผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบบูรณาการของนักเรียนกลุ่มทดลอง จำนวน 25 คน

กลุ่ม	การทดลอง	จำนวนนักเรียน	(\bar{X}) ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	การทดสอบทีแบบไม่เป็นอิสระจากกัน	ระดับนัยสำคัญทางสถิติ
ทดลอง	ก่อน	25	24.40	2.10	12.01**	0.00
	หลัง	25	29.40	0.86		

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตารางที่ 7 พบว่านักเรียนกลุ่มทดลองที่ใช้แผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบบูรณาการที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีผลสัมฤทธิ์ด้านทักษะการใช้ภาษาไทยสูงกว่าก่อนการใช้แผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 29.40 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.86